

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 5. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastonj.

Leto XI.

V Ljubljani, meseca maja 1908.

Štev. 5.

Mesečna opravila.

Spisuje Hinko Zirkelbach.

Maj.

Bliža se rojitev. Čim več bo paše in kolikor gorkeje bo, tem hitreje bodo polki zoreli in dozoreli ter rodili sad — roje. Roj je vrhunec razvoja. Splošno se pri nas prične rojitev od druge polovice majnika nadalje. Izjemoma so najzgodnejši roji iz navadnih kranjičev že proti koncu aprila v kaki dolini, obvarovani pred mrzlimi vetrovi s hribi, kjer cvete obilo resja zgodaj spomladi, ter čebelar nalašč še vedno pita, da se pobaha s prvim rojem v deželi. Seveda je na ta način škatla lahko kmalu polna, a prvec tehta komaj kilogram, drugec pa kakih 60 do 70 *dkg*.

Čim poznejši so roji, tem težji so. Le težki roji imajo pravo veljavo za čebelarja, ki čebelari z veliko mero na med. Kaj naj počne z 1 *kg* težkim rojem. V velikem panju se kar izgubi in dostikrat celo obupa. Tišči se nekaj dni v kakem kotičku in ker ne more ogrevati obilnega prostora, jo popiha. Ako pa se vendar poprime dela, je vedno slabič. Poglejmo tak rojiček čez 14 dni. Prvi roj obstoji iz $\frac{3}{4}$ stark in $\frac{1}{4}$ mladice. Prve mladice so izležene v roju šele čez dobre tri tedne. Med tem odpadejo vsled prevelikega napora skoro vse starke, in v panju ostane le nekaj mladice. Matica zalega le toliko, kolikor čebele obsedajo, in ker je malo čebel, tudi matica leže malo. Tak roj se težko ali sploh ne opomore in ostane vedno slabič. Tudi pri drugem ni dosti bolje, dasiravno obstoji večinoma iz mladice. Dostikrat matica vsled slabega vremena odlaša z ženitvijo, ali se med tem izgubi. V najboljšem slučaju so

izležene prve mladice čez štiri tedne. Koliko čebel se porazgubi med tem. Celo čez tri kilograme težek roj je čez tri tedne slabič in šele potem se opomore.

Iz tega je razvidno, da nam koristijo le težki roji. V veliko mero ne vsajajmo pod 2 kg težkih rojev, posebno ako pridejo na prazno.

Kaj pa pravzaprav povzročajo rojitev?

Rojitev povzročajo nezadovoljne mladice. Čebele po naravnem nagonu opravljajo razna dela, primerna svoji starosti. Nekaj dni po rojstvu pitajo najprvo matico s kiluzom, t. j. prebavljeno hrano, beljakovino, ki se spremeni v matici v jajčeca. Pozneje ogrevajo in pitajo zalego. Med tem se že razvijejo voščila, in odslej izdelujejo lahko tudi satovje. Kar je prl prešiču mast, to je čebeli vosek, ki ga izloča spodaj za šestimi obročki v podobi malih luskinc. Z želom oborožene mladice stražijo izpočetka dom, potem donašajo obnožino, dokler imajo na zadnjih nogah gosto dlačico. Ko se tudi dlačica obrabi, nosijo med dotlej, dokler jih ne dohiti smrt.

Kakor hitro je v panju več mladice, kolikor jih je za notranje delo potrebnih, postanejo nezadovoljne in mislijo na ločitev. Nastavijo matičnjake in matica jih zaleže. Praviloma odleti prvi roj, ko je prvi matičnjak pokrit. Dostikrat pa izleti roj še preje.

Pri prvcu je težko določiti dan rojitve. Navadno nekaj dni popred bolj slabo leti, čebele v panju so mirne in posedajo na bradi. Tik pred rojem je žrelo zdaj polno, zdaj prazno, in v panju cvilijo čebele čimdalje bolj, na bradi se pa vrte mladice in begajo semintja.

Prvec roji pri lepem, mirnem, solnčnem in gorkem dnevu med 8. uro zjutraj in 4. uro popoldne.

Najboljše je roj ujeti v lovilnik ali prestrezalo, ker potem ni potreba za njim plezati po drevju. Seveda nima vsak čebelar toliko časa, da bi cel dan čepel pred čebelnjakom in čakal roja, naposled bi mu pa še ušel.

Ob rojivni naj bo v bližini čebelnjaka vedno pripravljena voda in brizgalna. Brizgati ni treba poprej, dokler ni večina roja iz panjů, sicer se roj rad vrne. Voda mora padati vedno od zgoraj na roj. Čebele mislijo, da dežuje, zato se brzo zbero skupaj. Nekateri tolčejo na kose ali streljajo. S tem posnemajo hudo uro. Sploh prvec ne leti daleč in se rad vsede nizko, ker stara matica zaradi jajčnjaka težko visoko in dolgo leti. Drugače je pri drugcu z mladico. Ta jo včasih rad pobriše.

Nekaj časa krožijo čebele po zraku, vendar kmalu zapazi čebelar, da se zbirajo na enem kraju. Če se čebelarju ne zdi ta kraj ugoden, ga poškopri z vodo, ali pomaže s pelinom ali kako drugo smrdljivo snovjo. Matica ne izleti in ne sede prva, kakor nekateri mislijo, ampak izleti šele nekako sredi roja, dostikrat najzadnja, ko jo ostale čebele izpodé iz panjů.

Ko se roj vsede in umiri, je znamenje, da ima matico, ki se dostikrat nahaja na površju grozda. Grozd se nato nekoliko poškopri z vodo in otrese z enim sunkom ali naravnost v panj ali pa v nalašč zato prirejen zabojček mokro rjuho, kadar se že drugi vsiplje iz panjů. S tem se obvaruje združitev.

in postavi v bližino v senco. Pokrov ali izletnica naj bo toliko odprta, da se lahko zbero še ostale čebele. Če se roj vsede na nepripraven kraj, pobere se ga nekoliko v panj z žlico. Šum čebel kmalu zvabi druge, čeprav še ni v panju matice. Ko se roj tudi tu umiri, strese ga čebelar v določen panj ali pa ga vrne izrojencu, če se mu zdi prelahen ali matica prestara. Ako roj vrne, strese ga na rjuho in poišče matico. Čebele bodo kmalu opazile, da nimajo matice in se same vrnile v izrojenco.

Enako se roj vrne, kadar matica ni izletela iz panjů ali je padla na tla. Čebelar naj v tem slučaju preišče okrog čebelnjaka matico. Našel jo bo z malo kepico čebel na tleh.

Peti do deseti dan po odhodu zapoje mladica svoj „ti, ti“, obenem se sliši tudi „kva, kva“, kot bi kvakale žabe. To je znamenje, da dobimo čez tri dni drugca. Tudi pred prvim rojem slišimo včasih peti in kvakati; matica je ali umrla, ali pa so jo čebele umorile, ker ni mogla izrojiti zaradi slabega vremena, predno je bila godna mladica. Takemu roju pravimo pevec. Ako bi čebele ne umorile starke, pokončala bi matičnjake, in panj ne bi rojil. Takrat pravimo, da so čebele rojitev podrle.

Pri drugcu ali pevcu ne izleti z rojem samo pevka, ampak iz matičnjakov zlezejo v zmešnjavi še druge že godne matice in se pomešajo med roj. V drugcu se razvije boj med maticami. Ena drugo hočejo pokončati. Nazadnje premaga le ena in še ta ima večkrat vsa raztrgana krila, da ni za rabo. Zato opazimo, da drugec ne sedi kot prvec v eni kepi ali grozdu, ampak v več oddelkih. Posamezni oddelki se združijo šele potem, ko premaga ena matica vse druge.

Najboljše matice so v drugcu, zato jih je škoda, da bi bile pomorjene. Kdor jih rabi, naj takoj, ko se vsede, roj otrese na rjuho in poišče matice. Priprte ima lahko take matice v gajbicaš pri kakem izrojencu po 10 dni. Med tem pride kak roj ali izrojenc ob matico in takoj je pri roki druga.

Vsak umen čebelar ima in mora imeti vedno v zalogi nekaj sprašenih matic. Najpriprostejša in najboljša vzgoja matic je, ako se drugca razdeli v toliko delov, kolikor je v roju matic. K vsaki matici se pridene nekaj rojevih čebel in vsadi take rojičke v male škatlice, kakršne so za čmrlje. Seveda je treba take rojičke vedno pitati. Matica se kmalu spraši. Kadar pride kje polk ob matico, doda se matica s čebelami in satovjem vred. Dandanes imamo narejene nalašč za to panji, ki imajo toliko izletnic, kolikorokrat je znotraj predeljen panj.

Drugec ni tako izbirčen zaradi vremena, kot prvec. Izroji, če ni drugače, tudi ob dežju.

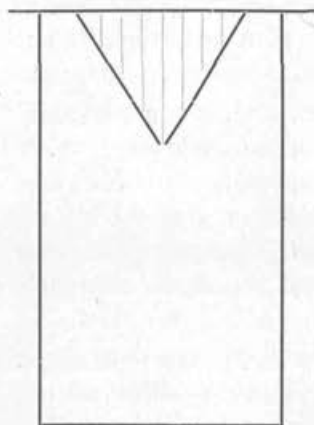
Predolgo ni dobro puščati rojev na zbirališču. Nekaj časa sedi, potem se pa vzdigne in odleti za vedno. Šum roja rad zvabi k sebi tudi drugega. Ako sedeta dva prvca skupaj je dobro. Seveda pade pri tem ena matica. Enako padejo pri dveh drugcih razun ene vse matice, vendar se čebele ne koljejo, ker imajo enake matice. Nasprotno se pa koljejo, da je polovica mrtvih, ako sedeta prvec in drugec skupaj. Najboljše je še neogreben roj pokriti z

Kadar sedeta dva roja skupaj, postavita se v kak čeber dve vejici, odrese vanj skupna roja in pokrije z moko rjuho. Roja se bodeta sama razdružila. Vsake vejice se bo oprijel en roj.

Komur se zdi drugec prelahen, lahko združi brez skrbi dva ali tri drugece enega dneva, sploh še ne sprašene.

Predno roj vsadimo, pripraviti je treba panj. Panj mora biti predvsem snažen. V navadni kranjski panj nalepimo na pokrov po dolgem kos satja. S tem damo čebelam smer kako naj delajo. V panju s satniki pa nalepimo na te začetke, in sicer v gerstungovca po tri, pet ali sedem, kakršen je namreč roj, velik ali majhen. Nato potisnemo mrežo čisto k vratom, stresemo med mrežo in okvirje roj in hitro poveznemo pokrov. Izletnica mora biti odprta, ker čebele takoj planejo proti izletnici in se na bradi praše ter s tem zvabijo še tiste čebele, ki so odletele. Ko se roj vsede in pomiri, porine se mreža do okvirjev, sicer bi čebele na pokrovu med okvirji in mrežo napravile satovje.

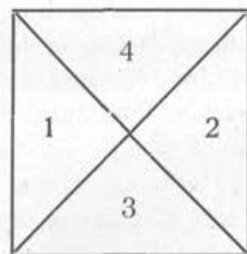
Za začetke rabimo izdelano ali umetno satovje.

Podoba 1.

Umetno satovje se nareže na trikotnike, ki se nalepijo z raztopljenim voskom in kolofonijo v romiče v sredo na zgornjo deščico. (Podoba 1.) Iz kvadratne plošče umetnega satovja lahko dobimo štiri trikotnike, ako jo razrežemo tako, kakor kaže podoba 2.

Bolje je en okvir v panju manj, kot preveč. Čebele morajo izdelati začetke v desetih dneh, ker po desetih dneh začne prvec s trotovino. Kadar so ti začetki izdelani skoro do tal, treba je razširiti

Podoba 2.

prostor. Sedaj pa ne smemo več dajati začetkov, ker ti bi bili izdelani do tal s trotovino, ampak odriniti je treba zadnji sat in vmes postaviti celo ploščo umetnega satovja ali že izdelan sat.

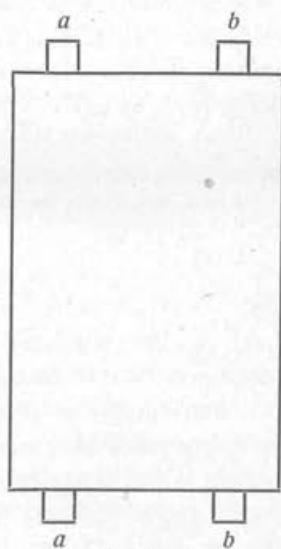
Umetno satovje je tenko, zato se rado vsled gorkote in teže čebel zverži. To pa zabranimo s prav tenko žico, kakršno rabijo vrtnarji za šopke.

Priprave za to ni potreba druge kot šilo, kladivo, nekaj majhnih žrebljičkov, svetilko in deščico za nalepljanje. Deščica mora biti tako velika, kakor je notranja svetloba okvirja. Spodaj ima pribito na vsaki strani nekoliko daljšo ozko deščico *a*, *b*, da se nanjo položi okvir. Podoba 3. To deščico rabimo vselej, kadar nalepljamo umetno satovje v okvirje; tudi pri začetkih. Deščica mora biti tako debela, da pride sat ravno v sredo satnika.

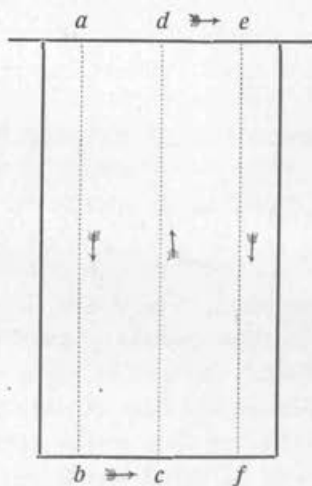
Vzemimo okvir in izvrtajmo v zgornjo in spodnjo deščico tri luknjice, in sicer sredi in na vsaki strani, kakor kaže podoba 4. Zgoraj na levi blizu luknjice *a* in spodaj na desni *f* zabijmo v okvir samo do polovice majhen žrebljiček. Prvi konec žice zavijemo okrog žrebljička pri luknjici *a* in ga zabijemo. Sedaj vlečemo drugi konec žice skoz luknjice *a*, *b*, *c*, *d*, *e*, in *f*, kakor

kažejo pšice, in konec zopet zavijemo okrog spodnjega žrebljička na desni pri luknjici *f* ter ga zabijemo. Žica mora biti tako nategnjena, da brni.

Ko smo tako žico vpeljali v okvir, namočimo z vodo deščico za nalepljenje (podoba 3), da se je ne bo prijemal stopljeni vosek, in nanjo položimo ploščo umetnega satovja. Plošča naj bo na vsaki strani $\frac{1}{2}$ cm ožja kot je deščica, sicer bi bila preširoka in bi se izbuhnila, ker se vosek v panju vsled gorkote razširi. Spodaj pa odrežimo 3 cm. Ta prostor prepustimo čebelam za trotovino. Sedaj položimo črez desko in vosek okvir, vzdignemo z levice spodaj držeč vse skupaj nekoliko poševno kvišku in z desnico prilepimo z zmesjo raztopljenega voska in kolofonije na spodnji strani umetno satovje na okvir. Samoobsebi je umevno, da mora biti pri nalepljenju obrnjen navzdol zgornji konec okvirja. Nato odstranimo deščico, razgrejemo na svetilki nekoliko žico v okvirju in pritisnemo nanjo ploščo. Vosek umetne plošče se okrog gorke

Podoba 3.

Podoba 4.

žice takoj raztopi in žica vleze v vosek. Z razgretim kolescem se tudi žica lepo vtopi. Tako je tedaj satovje nalepljeno zgoraj na okvir in obenem pritrjeno na žico. Izključeno je sedaj, da bi se satovje zveržilo, ker trdno stoji v sredi okvirja.

Dokler je gorko in dovolj paše, je napačno roje vsajati na izdelano satovje, ker čebele hočejo in morajo po naravnem nagonu staviti satovje. Ravno tako je tudi napačno dati rojem začetke in izdelano satovje. Kakor hitro dobi roj izdelano satovje, odlože vanj čebele med, ki so si ga vzele s seboj, namesto da bi ga obdržale v sebi in izpuhtele iz sebe kot vosek. Le pozne in slabotne roje je dobro vsaditi na izdelano satovje.

Upam, da sem s tem kolikor mogoče natančno opisal opremo panjů za roje in uporabo umetnega satovja.

Roje moramo skrbno nadzirati. Nastopi drugi dan po rojtvu deževno vreme, dá se rojem zvečer medu ali slakorja, in sicer 3 dele sladkorja sku-

hanega na 2 delih vode. Pri lepem vremenu in ob dobri paši ni treba takoj pitati; s tem se dostikrat roj izvabi iz panjů.

Pevci, drugci, trekovci in izrojenci se 10. dan po roju pregledajo, če se matice sprašile in če že ležejo. Pri roju se takoj pozna brezmatičnost. Čebele silno vrše in begajo. Izrojenec pa tega ne pokaže tako očitno. Brezmatičnim rojem in izrojencem dodamo takoj ali matiĉnjak, sprašeno ali nesprašeno matico, nikdar pa ne odkrite zalege, da bi si sami vzgojili iz čebelne zalege matico. Prviĉ bi to trajalo predolgo in drugiĉ niso take matice dosti vredne, ker niso vzgojene v moĉnem polku.

Predvsem se moramo bati trotarjev. Trotarja sem opisal že pri spomladni reviziji. Tudi matice se vselej ne oplode, bodisi da jih zadrži predolgo slabo vreme, ali pa so se v boju za prvenstvo telesno pokvarile. Ćrez tri tedne stare matice brez zalege se odstranijo brez pomisleka.

Cenjeni ĉitatelji naj mi oprostite, da pišem tako obširno. Meseĉna opravila so namenjena v prvi vrsti novincem in ĉebelarjem, ki imajo veselje do naprednega ĉebelarstva. V par vrsticah ne morem razloŹiti vsega natanĉno. Bolje niĉ, kot napol. Prihodnjiĉ se pogovorimo, kdaj, zakaj in kako se delajo roji.

Še enkrat „normalni kranjski panj“!

M. Humek.

V dunajskem ĉebelarškem listu Bienen-Vater (4. štev. tek. leta) objavil je neki Korošec Neunteufel, ĉebelar in trgovec s ĉebelami, oster ĉlanek, naperjen proti kranjskim panjem in trgovini z njimi. V tem ĉlanku se pisec bridko pritoŹuje, da se koroška ĉebela, ki je enakega plemena kakor kranjska, se goji v veliko veĉjih panjih kakor na Kranjskem, kljub temu tako prezira. Kranjski panji so široki do 30 in dolgi do 70 cm, doĉim jih je na Koroškem najveĉ od 40 do 45 cm širokih in celo do 90 cm dolgih. MoŹ pravi dalje, da se bode prizadeval doseĉi pri vseh koroških trgovcih, da se pod nobenim pogojem ne bodo nakupovali panji pod širokostjo 35 in dolgotjo 75 cm (visokosti niĉ ne omeni, ki pa gotovo ni pod 16 cm). Ta števila (35 × 75 cm) bodo odslej tudi veljala kot koroška normalna mera. Razun tega tudi dokazuje, da Koroška izredi dvakrat toliko panjev ĉebel kakor Kranjska (dasi ima veliko manj prebivalcev).

Koncem svojega ĉlanka pravi, da so koroški ĉebelarji dovolj dolgo spali, ko so Kranjci njihove ĉebele drago prodajali kot svoj pridelek, in da je zadnji ĉas, da se tudi na Koroškem priĉne delovati v tem smislu. Postaviti se hoĉejo na lastne noge in njihova glavna reklama bode ta, da se bode odpošiljalo le izvrstno blago v velikih panjih.

Slovenski ĉebelarji! Od te strani preti naŹi ĉebelni trgovini velika nevarnost, in škoda, ki je ne bo moĉi popraviti, ako ne zaĉnemo takoj. — Ali nima moŹ v marsikaterem oziru prav? Panj, ki meri znotraj 14 × 25 × 65 cm (pa veliko je na Kranjskem še manjših) drŹi okroglo 22 litrov. Ako meri

pa znotraj $15 \times 32 \times 75$ cm, drži 36 litrov? Ali ni to velikansk razloček?! Vrhutega so pa na Koroškem čebele mnogo ceneji kot na Kranjskem. Tamošnji trgovci jih razpošiljajo po 11 do 12 K. Torej: enako čebelno pleme, za tretjino, včasih celo za polovico večji panj in manjša cena. Ali se bomo čudili, ako bodo posegali naročniki raje po koroški nego po kranjski čebeli? Kdor misli, da bo vedno vlekla beseda „kranjska“, se zelo moti. Sedaj se že nekaj let sliši tuintam kar kratko malo „koroška čebela“. V 20 letih, če ne prej, je pri kraju z našo čebelno kupčijo, ako vsi čebelarji, ki jih zadenejo očitania, ne krenejo na pravo pot.

Že pred leti se je predlagalo, da naj se vpelje, posebno z ozirom na kupčijo, enotna in razmeroma dovolj velika mera za kranjske panji, ker le tu je rešitev kranjske čebelne kupčije. Kaže se pa, da se čebelarji malo brigajo za ta predlog in da merijo panji po rojih in po slučajni širokosti dilj, ki jih imajo na razpolago. Čebelni trgovci se večkrat po nepotrebnem in po krivici natolcujejo. Naj bodo ti še tako vestni in pošteni, ne bodo povzdignili kupčije, ko so vendar navezani na blago, ki ga pridelava čebelar.

Moje mnenje je sledeče:

1. Za normalno mero naj se vzamejo razsežnosti, ki sem jih predlagal pred 2 leti, t. j. dolgost 70 cm, širokost 30 cm in visokost 16 cm. Ta mera ni pretirano velika, ker je vedno še precej manjša kakor so jo določili na Koroškem (35×75). Komur pa ta mera ni všeč, naj si vzame za normalno Janšev panj.

2. Slavno slovensko čebelarsko društvo naj z vsemi sredstvi podpira uresničenje tega nasveta.

3. Čebelarski trgovci naj se organizujejo, združijo, ker le tako bodo premagali hudega tekmeča. Prvo in najvažnejše delo bodi, da se med seboj zavežejo, da bodo pri nakupu čebel gledali na dovoljno velikost panjů. Vsi panji, ki nimajo zadostne mere, naj se dosledno odklonijo. Na ta način bodo čebelarji prisiljeni opustiti premajhno mero, kar bo kupčiji in čebelarjem v veliko korist.

Slovenski čebelarji! Bliža se čas rojenja. Veliko novih panjev se bode naredilo po naši domovini. Udje slovenskega čebelarskega društva, ki boste brali te vrstice, vem, da se boste ravnali po njih. A koliko je takih, ki nič ne bero in delajo po stari navadi. Vplivajte na nje, da postanejo udje čebelarskega društva, poučujte jih, kako kvarljivo je njihovo ravnanje. Na ta način pridemo do zaželenega smotra do „normalnega kranjskega panjů“.

Nov dokaz zdravilne moči čebelnega pika.

Iv. Jurančič.

Prišel sem pred mesci z nekega potovanja, kakor se mi je zdelo, popolnoma zdrav in zadovoljen. Pa že drugi dan čutim po vseh udih bolečine; zlasti v glavi je „hudo zabijalo“. Rekel sem svoji dragi starki: „Veš kaj

mama, bolan sem; najbrž sem se prehladil na vlaku, ko je neka preradovedna babnica — pardon, saj je bila še mlada — od C. do Št. P. vedno bučo skoz okno molela. Po meni je pa lahko veter vlek, a pustil sem jo, nisem se ji hotel zameriti, misleč, saj ne bo dolgo trajalo. Tu imam zdaj svojo neumno, pretirano prizanesljivost!“ „E, kaj še,“ bil je odgovor, „saj vem, kako si se prehladil. Tista bolezen te najbrž muči, ki jo včasih iz večje, ali pravzaprav iz vesele družbe prineseš. Ta pa ni tako nevarna, saj vedno samaodsebe mine; ko se boš posušil znotraj, bo pa dobro.“ Vkljub tej lepi tolažbi drugi, tretji dan nič bolje. Ženico začne to vsekakor skrbeti; vpraša me: „Nič bolje? Kaj bo? To pa mora biti vsekako nekaj več; saj „maček“ nima nobeden tako dolgega repa. Pravil si, da imajo ondi ljudje influenco, gotovo si se je nalezel. Daj poslati po vino, da ti ga skuham, pa bo jutri dobro; pravijo, da velja!“ „Tega ne, je predrago; ko pol tedna že nisem nič delal, tudi ostale dni ne morem v korist hiše toliko storiti, kar bi vino stalo, čeprav jutri vstanem.“ „Pa daj poslati po dobrega domačega žganja, naredim ti čaj; tisto tudi bojda pomaga.“ „No pa naj bo, ko toliko skrbiš zame!“ Medtem sem izkušal vsa domača sredstva, kar mi je kdo svetoval; prvo je bilo seveda med, zunaj in znotraj, potem obkladki itd., pa vse brez uspeha. Prišel je še tisti slavljeni in toli priporočani čaj, pa istotako nič. Nazadnje sem rekel svoji dragi strežnici-soprogi: „To je zdravilo za zdrave ljudi, ne pa za me, ki mi toliko „fali.“ Ti si res mislila, da je to „tista“ res nalezljiva, pa vendar manj nevarna bolezen; pa zdaj vidiš, da je celo drugače. Saj bi mi bila „tista“ bolezen veliko ljubša, nego ta, ki niti ne vem, kako se imenuje, ter vsekako ne bo varno čakati konca brez zdravnika. Pa saj ti rad verjamem, da si v začetku celo drugače mislila o meni, kajti moja stroka že celo stvar takorekoč seboj prinese; ali manj filozofično povedano: čebele so me tako naučile. Ko je namreč podne dobra paša, čebele zvečer močno šumijo ter s tem hvalijo Stvarnika za dober uspeh minolega dneva. Tudi mi čebelarji po tem zgledu po končanem predavanju, t. j. strokovnem pouku, zlasti ako je bil tudi „dober uspeh“, se zberemo k dolgi mizi ter zapojemo par okroglih. Pri tem pa seveda — ne vem, kako to pride — tudi „junaško“ kozarce praznimo. Saj vsak pevec in godec ve iz lastne izkušnje, da „suho grlo ne da glasu.“ Ker pa sem jaz seveda najbolj navdušen, kakor prej pri predavanju, tako zdaj pri „glavni točki“ shoda, se celo lahko pripeti, da pozabim šteti, kolikokrat se ta prevzetni kozarec nad mene povzdigne, da ga kar kvišku gledam. — Da pa ta zadnji slučaj ni bil tak, mi zdaj gotovo rada verjameš; saj veš, „tista“ bolezen je celo drugačna.“ „Verjamem, verjamem. Tedaj pa ne bode drugače, nego poslati po zdravnika!?“ „Ne, počakaj; eno še hočem poizkusiti!“ Kakor bi ravno usoda hotela, posije po dolgem zimskem odmoru toplo solnce in skoz okno zaslišim od čebelnjaka čebelni šum. Takoj pošljem jedno izmed svojih malih s kupico, da mi vlovi nekaj čebel, od katerih sem si nastavil dve na bolno glavo. Pričakovaje, v kolikor bo ta moja umetnost pomagala, se zopet vležem; bilo je že proti večeru. Drugi dan, ko se zbudim, čutim le še nekoliko bolečine v glavi; tretji dan pa sem bil — kakor po navadi zdrav!

Kdo je bil bolj vesel, da ni trebalo zdravnika, kakor moja skrbna žena, seveda jaz tudi. Rekla je: „Zdaj pa že verjamem, da čebelar ni zdrav, ako ga dalj časa čebele ne pikajo, kakor je bilo to pri tebi, namreč celo zimo“. — Meni pa čč. čitatelji verjemite, da kar je tukaj povedanega, je v glavnih potezah vsekako popolnoma resnično!

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje: Jeseni sem si naročil od čebelarske podružnice v Gorjah pri Bledu dve pravi kranjski matici. Rad bi imel čisto kranjsko pasmo, ker imam zdaj mešano, toda bojim se, da bi se mi mlade kranjske plemenske matice sprašile z mešanimi troti. Ali je dokazano, da se oplemeni matica vedno le s svojim trotom, to je iz tistega panjů, iz katerega gre na praho? Ali bi bilo bolje prenesti kranjske panjů, oziroma one, ki bodo šle iz njih matice na praho, v oddaljen čebelnjak, kjer ni pol ure naokoli nobenih čebel? Ali zadostuje manjša oddalja? Namenjen sem na umetni način izgojiti in v prašilčkih nastaviti toliko mladih matic, da bi mogel do jeseni vse matice mešane pasme zamenjati. — Tudi prosim za svet, kakšno točilo naj naročim? (A. P. v Sp. L.)

Odgovor: Matica se le slučajno oplemeni s trotom iz svojega panjů. Ob času, ko hodijo matice na praho, je zunaj vse polno trotov, in kateri jo dohiti, ga sprejme, četudi je iz drugega panjů, oziroma čebelnjaka. Seveda je bolj gotovo, da se bodo prašile matice s svojimi sorodnimi troti, če je čebelnjak na samem, vendar ni izključeno, da ne bi se spečala katera s tujim trotom, ker so pohodi na praho včasih precej daljni. — Glede točila svetujemo le tako, ki je zgoraj popolnoma odprto in prosto ter ima gonilo na strani (Seitenantrieb), obod pa naj bo emajliran.

Prvi roj. Dne 30. aprila je imel g. Venceslav Legiša nad 3 kg težkega prvca. Čestitamo! Še kdo tako zgodaj?

Kruh za čebele. Neki belgijski čebelar je segrel 3 kg medu, ki mu je primesil toliko ržene moke, da je bila zmes kakor kruhovo testo. To testo je zgnetel v dva hlebčka, ju v krušni peči nekoliko spekel, napravil vanju par lukenj ter ju dal dvema panjema še pred zimo. Pravi, da so použile čebele ta kruhek do spomladi do zadnje drobtince.

Razumnost čebel. V seji francoske akademije znanosti je dokazoval nedavno Gaston Bonnier, da posamezna čebela sicer nima razsodnosti, „čebelna zadruga“ pa ima kolektivno razumnost. To je dokazal na raznih zgledih. Ako se nastavi čebelam kos trdega sladkorja, ga posamezna le poduha ter odleti, ker ima preslabe čeljusti, da bi ga odkrhnila. Kadar pa prileti več čebel k sladkorju, znajo si takoj pomagati. Brž lete do bližnje vode, omočijo sladkor ter ga potem odnašajo v panj.

Čebelni pik kot zdravilo proti revmatizmu. V nekem angleškem medicinskem listu poroča dr. Gill o nekem možu, kateri je trpel na revmatičnem trganju. Pičila ga je čebela na čelo, da je zelo otekel in bil vsled tega par dni močno bolan. Potem pa je hitro okrevale, in kar je bilo najbolj čudno, prešle so mu vse revmatične bolečine in se niso več povrnila. Istina, čebelni pik je zdrav!

Iz Bohinjske Bele. Kar se je ustanovila pri nas čebelarska podružnica, nam „Čebelar“ še ni prinesel nobene vrstice o nji. Tudi moj namen ni napisati vseh podrobnosti o nji in narediti dolgega članka, pač pa hočem na urednikovo željo s par vrsticami naznaniti neko posebnost o naši pošiljlatvi čebel, da bodo naši čebelarji lahko še bolj ponosni na slovečo kranjsko čebelo. Lansko leto smo namreč dobili iz daljne Amerike naročila za tri matice. Odposlali smo jih, in vse tri so srečno dospele na svoj novi dom, kar so nam naročniki z veliko zadovoljnostjo naznanili. Zadnje smo poslali v septembru. Ko je naročnik pošiljatev prejel, je radoveden odprl škatlico, da se prepriča, je li matica še živa, ali je na dolgi poti padla. Toda kako se začudi, ko vidi, da je napravljenega v škatljici nekoliko satja, matica in čebele pa so bile čvrste, kot bi bile ravno iz panjů vzete. Še bolj pa je bil presenečen, ko zapazi, da je bilo 13 celic zaleženih z jajčki. Sporočil nam je, da je takoj poslal plemenito matico v ravno tisti škatlici v razstavo, da se pridnost kranjske matice tem bolj razglasi. Mi pa, dragi prijatelji čebelarji, spoštujmo tudi sami svojo čebelno pasmo in glejmo vedno na to, da bomo oddajali le dobro blago, sicer bi trpel glas o plemeniti kranjski čebeli. Čebelarški pozdrav!

Ant. Jamar.

Iz Preske. Svoj shod smo imeli čebelarji v nedeljo, dne 15. marca t. l. Predaval nam je zelo podučno naš sočebelar, strokovnjak g. Ant. Likozar iz Ljubljane. Vsi smo govornika pazljivo poslušali in marsikaj za nas koristnega si zapomnili. Bodi g. predavatelju na tem mestu izrečena najsrčnejša zahvala

za njegovo požrtvovalnost. Ker je naš podružnični predsednik lansko leto umrl, volil se je novi odbor in sicer: Matej Orel, predsednik; Fran Kokalj, njegov namestnik; Lovro Hafner, tajnik; Ivan Kozjek, blagajnik; Andrej Mrhar in Anton Turk, odbornika. Novi odbor se bode trudil, da bo podružnica vstrezala svojim udom, da se njih število pomnoži, sploh da se širi čebelarstvo po okolici. Sklenilo se je tudi prirediti med letom še predavanje, ker stem se opozori tudi nečebelarje, da imajo več zanimanja in spoštovanja do naše ljube živalce. — Danes, ko to pišem (17. marca), pošiljajo od Šmarne gore sem prav mrzlo burjo. Razume se, da žival miruje, četudi ima že precej dobro pašo na resju, teloh pa je cvetel po naših gričih malone vso zimo. Ker smo imeli letos izredno mild zimo, so čebele zelo dobro prezimile; tudi očistile so se lahko, in se ni bilo bati griže. Kako bomo pa naprej čebelarili, poročam takrat, ko bo že nekaj rojev na svojem mestu. Vsem čitateljem čebelarski pozdrav!

Lovro Hafner, podružnični tajnik.

Iz Gor. Tribuše niste prejeli, gosp. urednik, gotovo še nobenega dopisa. Ne smete pa misliti, da tukaj ni čebelarjev! So, a ne tako vneti, kakor so bili pred petdesetimi leti. — „Ja, včasih je bilo, dandanes ni nič več! Kako bogata paša je bila! Koliko medu se je pridelalo!“ Tako sem slišal jadikovati stare, izkušene čebelarje. S kakšnim veseljem so mi pripovedovali o tej ali oni dobri letini. Veroval sem jim. — Pred dvemi leti je umrla kmetica, ki se je še kot 78 letna ženica pečala s čebelarstvom. Skoraj vsa čebelarska dela je opravljala sama in se privadila, ravno radi tega, kaditi tobak. Na stara leta je vedno čepela pri čebelnjaku in opazovala svoje ljubljence. Tako vnetih čebelarjev je bilo včasih pri nas mnogo. Dandanes pa čebelarijo le iz navade. Pravega veselja ni več. Pa saj ni čuda! Vsi razun enega, ki si je naredil panji po Črnetovi knjigi, čebelarijo v starih škatlicah in prepuščajo še te osodi. No, dobička res nima nobeden. „Moram tudi jaz poizkusiti srečo“ — sem si mislil, čital razne čebelarske knjige, se naročil na cenjenega „Čebelarja“ in postal lansko leto čebelar. Lansko leto Velikega tedna sem si postavil čebelnjak z enim gerstungovcem, katerega sem bil dobil v dar. Te vrste panji se mi dozdevajo jako praktični. Ponosen sem bil na tako velik panj, kateremu se je vse čudilo. Črez nekaj dni sem z velikim strahom odprl tega velikana, da izvršim špomladansko pregledovanje“. Počasi pričnem odmikati okvirje. Dva sem lahko izvlekel, dalje pa nič več. Vse je bilo v neredu. Satovje kar na dveh okvirjih prilepljeno i. t. d. Ko sem premeril, sem opazil, da je bil prvi okvir preoddaljen od prednje stene, radi tega tak nered. Posrečilo se mi je vendar vse razkopati. Medu je bilo še dovolj, muh pa komaj za en klobuk. Vedel sem, da mora biti tak panj jako živalen, zato sem sklenil, da mu pridenem nekoliko čebel, kar sem tudi storil. 21. aprila sem prinesel od sosedu enega „kranjiča“, mu vzel matico, dal medu in tako pustil do večera. Ob 6. uri sem čebele obeh panjev poškopril z apijolom in jih združil v gerstungovcu. To je bil šum! „Jutri bo vse mrtvo“ — so trdili nekateri, jaz sem imel pa upanje. In res, drugi dan so izletavale čebele v najlepšem redu. Vse živo je bilo pred uljnjakom. Vesel sem bil, da se mi je tako posrečilo, imel sem polno upanja, toda to je trajalo le malo časa. 28. aprila je padlo okrog

30 cm snega, ki je zaprl mojim ljubljenkam izlet. Več kot deset dni sem moral imeti čebele zamrežene in jim pokladati medu. Sneg je skopnel in začela se je najboljša paša. Sadno drevje, gozd, senožeti, vse je nudilo sladkega nektarja. V panju je bilo vedno več medu, satovja in zalege. Prve dni junija sem opazil že trote. 10. junija sem se pa kar vstrašil roja, ki se je vsul iz panjů in obsedel na bližnjem drevesu. Ko so se čebele umirile, jih ogrebem v nov, natančno urejen Gerstungov panj. Starec je rojil še enkrat, a roj se je vrnil, prvec pa ni rojil. V novem panju je delo hitro napredovalo in vse v najlepšem redu. „To bo medu“ — sem si mislil, ko sem včasih v panj pogledal „kar čudilo se bo vse!“ „Človek obrača, Bog obrne“ je star pregovor. Ko se je imela pričeti najboljša, najobilnejša ajdova paša, je pričelo deževati, in čebele so bile navezane ves čas le na panj. V prvi polovici septembra je bilo nekaj lepih dni, nato pa zopet dež. Tako je prišel čas žetve, a čebele so imele medu komaj za se. — Pustil sem jim vse in jih vzimil. V novembru sem jih še enkrat, ko je bil prav topel dan, odprl, in prašile so se, da je bilo veselje. Prezimil sem svoje čebele dobro, kako bom pa izzimil in nadalje čebelaril bom že poročal. Vsem čebelarjem želim letos obilo sreče. Čebelarški pozdrav!

Al. Podgornik.

Naše opazovalnice.

Poročevalec Anton Žnideršič.

Mesečni pregled: marec 1908.

Kraj	Učinek tehtanega panjů								Poraba	Temperatura			Izletnih dnevov	Dnevov					
	Donos			Upad			Najvišji donos	Dne		najvišja	najnižja	Srednja mesečna		z dežjem	s snegom	s solncem			z vetrom
	Mesečna tretjina															0	1/2	celi	
	1	2	3	1	2	3													
Ilirska Bistrica	—	—	—	10	30	70	—	—	110	19	—3	6 ⁴	19	11	4	5	21	5	21
Krškavas	—	—	—	50	35	90	—	—	175	21	—4	6 ⁶	14	7	6	11	7	13	30
Metlika	—	—	—	—	—	—	—	—	—	24	—2	7 ²	18	12	8	7	20	4	27
Nabrežina	—	—	—	10	30	60	—	—	100	18	5	10 ⁴	24	11	—	10	7	14	17
Podgorje pri Kamniku	—	—	—	25	25	65	—	—	115	26	—4	0 ⁶	15	6	5	10	16	5	29
Struge pri Dobropoljah	—	—	—	70	44	119	—	—	233	18	—6	3	11	7	7	24	6	1	29

Črtica „—“ v rubriki „Temperatura“ označi stopinje mraza.

Ilirska Bistrica: Pri pregledovanju se je izkazalo, da so močnejša ljudstva pričela že v februarju z zalego. Ob lepih vremenih, ki so pa bila redka, so čebele pridno donašale obnožino. Cvetela je lešква, mačkovec in jelša. Na podloženih kartonih se je našel kandiran sladkor, akoravno se je

v jeseni krmila redka (1:1) raztopina in se sladkorja ni invertiralo, kakor lansko leto. Vendar pa se to letos v taki meri ne kaže kakor lani. Mogoče, da je kakovost kristalnega sladkorja kriva na tem. V splošnem ta mesec ni bil neugoden za čebele.

Žnideršič.

Metlika: Z mescem marcem se tukajšnji čebelarji ne moremo nič pohvaliti. Vreme je bilo v prvih dveh tretjinah zelo nestanovitno in vetrovno; zadnja tretjina je bila v toliko boljša, da ni deževalo, zato so tudi čebelce, ako so le smuknile iz panjev, pridno prinašale obnožino. Konrad Barlé.

Nabrežina: Dosedaj se ljudstva razvijajo prav dobro. Dne 31. sem opazil prve trote, iz česar bi se dalo sklepati, da je dotični panj brezmatičen, kar pa ni; zalega normalna, matica enoletna. Paše bi bilo nekoliko, ko bi ne nadlegoval vedni veter.

Sila.

Podgorje pri Kamniku: V marcu je bil veter vladar, in sicer večinoma močen mrzli vzhod. Akoravno so čebele že 7. prvo obnožino donašale, vendar jim neugodno vreme ni pripuščalo izkoristiti jelšo in leškvo. Zalege je v vseh štadijih, ampak ne napreduje posebno. Panji so vidno opešali, ker so čebele pri izletih na prostem otrpnile. — Minula je čebelarska zima, katero računamo od 1. novembra do 31. marca. Ta zimski čas nam je dal sledečo sliko: Najnižja temperatura je bila dne 5. januarja in sicer — 15°. Zaloge so porabile 5 kg 15 dkg. Ako prištejemo še porabo v septembru z 2 kg 48 dkg in v oktobru z 64 dkg, znaša vsa poraba 8 kg 27 dkg. Ker tudi v aprilu, zlasti pri slabem vremenu še dokaj potrebujejo, nam to jasno kaže, da je neobhodno potrebno, pustiti v jeseni vsakemu panju najmanj 10 kg medene zaloge.

Sallath.

Struge pri Dobrepoljah: Dež in sneg sta zadrževala v prvi in drugi tretjini, mrzli vzhod pa v tretji tretjini čebele v panjih. Izletovale so samo 11 dni in še takrat le po nekoliko ur na dan. Moj čebelnjak stoji na zelo nepripravnem prostoru. Severozahodni veter uniči mi vsako pomlad veliko čebel tik pred čebelnjakom. Morda se bode dalo s primerno visokim plotom pomagati. Bodem poizkusil!

Meglen.

=====

Poročilo o X. občnem zboru

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva v Ljubljani“,

ki se je vršil na praznik sv. Jožefa ob 10. uri dopoldne v veliki dvorani „Mestnega doma“.

Poroča tajnik Hinko Zirkelbach.

III. Poročilo blagajnika.

Blagajnik g. Babnik poda sledeče poročilo:

V nastopnem vam podajam računski sklep pretečenega leta. Že petič imam čast — odkar ste mi zaupali imovino — da vam poročam o gmotnih uspehih našega društva. V teku teh let kažejo računski sklepi vedni napredek.

IV. Volitev odbora.

Predsednik g. Gustav Pirc izjavi, da ne sprejme zopetne izvolitve. Odstopil pa je od tega sklepa vsled splošne želje.

V odbor so bili soglasno izvoljeni sledeči gospodje:

Predsednikom: Gustav Pirc, ravnatelj c. kr. kmetijske družbe.

Podpredsednikom: Anton Žnideršič, tovarnar itd.

Odbornikom: I. N. Babnik, posestnik, Franc Črnagoj, nadučitelj, Anton Likožar, nadučitelj, Verbič, c. kr. profesor in Hinko Zirkelbach.

Namestnikom: Jakob Babnik, posestnik iz Šiške in Ivan Strgar, čeb. trgovec iz Bitnja pri Bohinju.

Pregledovalcem računov: nadučitelja gg. Petrič in Kavčič.

V. Raznoterosti.

G. Logar iz Ilirske Bistrice je vložil sledeče predloge:

Z ozirom na namen čebelarških podružnic, ki ga imajo napram svojim članom in do osrednjega društva v Ljubljani, bi bilo umestno, da sestavi in izda osrednji odbor čebelarskega društva primerna splošna skupna navodila za poslovanje čebelarških podružnic, in navedem tukaj le nekatere:

1. Da se sestavijo za čebelarške podružnice splošna pravila, ter naj bi jih posamezne podružnice spopolnjevale le v toliko, kolikor bi bilo v njih položajih potrebno. V pravilih naj bi bilo določeno, da podružnični odbori vodijo popolno statistiko o čebelarstvu v svojem podružničnem delokrogu; a) kar se tiče števila čebelarjev; b) njih panjev in razlika njih; c) pridelek medu in voska; č) shode in druge slične sestanke; d) napredek in nazadovanje posameznih ter skupno vseh čebelarjev.

2. V izvrševanje teh omenjenih predmetov je treba, da ima vsaka podružnica svoj imenik v redu, in vsi tisti člani, ki se priglasijo, oziroma so že priglasi pri osrednjem društvu, naj se takoj podružnici obvestijo, z označbo, so li stari ali novi člani. Podružnice pa naj bi redno vsak mesec dopošiljale vse podatke in imena podružničnih članov, kakor tudi ob koncu vsakega leta skupen pregled.

3. Da se upeljejo za poslovanje podružnic za vse v enaki obliki potrebne poslovne knjige.

Na ta način bi bila boljša poročila posameznih podružnic v spodbudo manj uspevajočim, kar bi izdalo o očividnem napredek v čebelarstvu.

Predlogi so bili sprejeti in so se izročili odboru osrednjega društva.

Nadučitelj g. Likožar predlaga, naj bi se podružnice uredile tako kakor pri kmetijski družbi. K podružnici bi pripadali vsi čebelarji dotičnega okoliša, četudi so se naznanili naravnost osrednjemu društvu. Tudi ta predlog je bil sprejet in izročen odboru.

G. Avgust Bukovic želi, da bi društvo prirejalo čebelarške shode po slovenskem Koroškem. Sam se ponudi, da prevzame predavanja in je zadovoljen, da mu društvo povrne le vožnjo. Predlog je bil z odobravanjem sprejet.

G. Virient iz Olševka pri Kamniku želi, da bi društvo izdajalo članom vsprejemnice v obliki diplom. Sklene se, da se to zgodi, samo vsak, ki bi hotel imeti tako vsprejemnico, bo moral povrniti dotične stroške.

G. Mrhar vpraša, kaj je s čebelarsko razstavo? Gospod predsednik odgovori, da zdaj to ni mogoče iz finančnih ozirov, ker razstava je draga.

Končno se izreče zahvala dež. odboru za brezplačno stalno prepustitev sobe za inventar, mestnemu magistratu za brezplačno prepustitev dvorane za zborovanje, državnemu in deželnemu poslancu g. dr. Jan. Ev. Kreku za interpeliranje poljedelskega ministra gledé brezvestnih medarjev, g. podpredsedniku Antonu Žnideršiču za vodstvo opazovalnih postaj in za trud, ki ga je imel na čebelarskem shodu v Il. Bistrici, g. nadučitelju Ant. Likozarju za poučna predavanja in bivšemu odborniku g. Jarcu, ki je sedaj pomorski kapelan.

Nato zaključí g. predsednik zborovanje.

Iz spodnještajerskega čebelarskega društva.

Čebelarski shodi na Štajerskem.

Dne 10. maja: **Sv. Peter na Medvedovem selu** ob 3. popoldne. Kraj se bo določil v navadnih časnikih.

Dne 17. maja: **Sv. Tomaž pri Ormožu** ob 8. predpoldnem v šoli.

Dne 24. maja: **Sv. Križ na Murskem polju** ob 8. predpoldnem v šoli; ob 10. pri kakem čebelnjaku v bližini.

Dne 28. maja: **Sv. Benedikt v Slov. goricah** ob 3. popoldne pri čebelnjaku č. g. župnika.

Dne 31. maja: **Sv. Urban nad Mariborom** ob 3. popoldne.

Mogoče da bode glede ure predavanja treba tu ali tam kake premembe, kar se bo objavilo v navadnih časnikih, vendar glede dnevov se naj nič ne spreminja, ker so že za maj in junij vsi primerni dnevi odločeni ter bi sicer ves načrt prišel v nered.

Iv. Jurančič.

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Ribniška čebelarska podružnica izreka tem potom slavni „Posojilnici v Ribnici“ najiskrenejšo zahvalo za velikodušni dar 50 K, ki ga ji je blagovolila nakloniti povodom občnega zbora v ta namen, da si postavi podružnica

čebelnjak pri novi šoli v svrhu poduka šolske mladine v tej stroki. Posebno zahvalo izreka še za vsak napredek tako vnetemu velespoštovanemu gospodu Frančišku Višnikarju, c. kr. sodnemu nadsvetniku, kateri se je povodom občnega zbora tako blagohotno in velikodušno zavzel za podporo. Bog tisočero poplati!

Anton Fabian, podružnični tajnik.

Čebelarstva podružnica v Borovnici je imela dne 12. aprila t. l. svoj občni zbor. Predsednik gospod profesor Borštnik je v primernem nagovoru pozdravil zborovalce ter dal besedo odborniku osrednjega čebelarskega društva g. Likožarju. Gospod predavatelj nam je v svojem poldrugo uro trajajočem govoru natanko očrtal pot, ki nam jo je hoditi, ako hočemo uspešno čebelariti in od čebelarstva tudi dobiček imeti. Povdarjal je, da naj čebelarji-začetniki le ostanejo pri navadnem kranjskem panju, ker tudi ta ima še vedno svojo veljavo, in šele pri zadostni izkušnji naj preidejo k panju s premakljivim delom. Grajal je one čebelarje, ki v jeseni čebele morijo, ves med pa prodajo medarjem po sramotno nizki ceni 70 vinarjev kilogram, spomladi pa, ako je treba krmiti, pa ga po 1 K 40 vin. nazaj kupujejo. Zborovalci so z napeto pozornostjo sledili govoru ter h koncu tudi stavili več vprašanj glede gnilobe, narejanja rojev i. t. d., na kar je g. predavatelj drage volje dajal pojasnila. Bodi mu torej na tem mestu izrečena srčna zahvala. — Gospod blagajnik naznani, da je kupil na društvene stroške topilnik za vosek, ki izborno deluje, ter si ga v slučaju potrebe vsak član lahko izposodi. Ker je gospod profesor Borštnik izjavil, da zaradi preoblega posla z županstvom odlaga predsedništvo, so bili izvoljeni v odbor sledeči gospodje: Anton Drašler, predsednik in blagajnik; Ivan Germek, tajnik; Jožef Juvanc, župnik, in Franc Debevc, odbornika.

Ivan Germek.

Podružnica v Ilirski Bistrici je imela dne 26. aprila 1908 ob 5. uri popoldne v tovarni testenin g. Antona Žnideršiča svoj prvi redni občni zbor. Predsednik g. Radovan Strnad otvori radi pičle udeležbe sejo šele ob 5. uri ter pozdravi vse došle člane, obžaluje, da se je zbora le tako majhno število članov udeležilo. Nato poroča kot tajnik o prvi odborovi seji ter da šteje društvo sedaj 21 članov. Iz poročila blagajnika g. Logarja posnamemo, da je imelo društvo od 21. julija 1907 do 26. aprila 1908 dohodkov 52 K in stroškov 42 K 78 vin., torej čistega prebitka 9 K 22 vin., na kar se je izrekla gospodu blagajniku zahvala in se mu podelil absolutorij. Pri volitvi so bili izvoljeni z vzklikom sledeči gg.: predsednikom Radovan Strnad, c. kr. davčni kontrolor v Il. Bistrici; podpredsednikom Miha Urbančič, žel. čuvaj v Mali Bukovici; odbornikom pa gg.: Anton Logar, posestnik v Verbovem; Ivan Penko, posestnik v Parjah, in Anton Žnideršič, tovarnar v Il. Bistrici; slednji je bil izvoljen tudi zastopnikom v osrednji odbor. Pri nasvetih se je sprejel predlog g. Jožefa Roliha iz Topola soglasno, in sicer, da se nabavi točilo v posojilo članom podružnice proti dnevni odškodnini, ter da dotični član, pri katerem bi se točilo pokvarilo, novo kupi, oziroma plača znesek za nabavo novega. Sprejeto je bilo, da se je obrniti na osrednje društvo za podporo. Predlog gospoda Žnideršiča, da se osrednje društvo pozove, naj si nabavi takozvani

skioptikon za proizvajanje svetlih podob o priliki predavanj, se enoglasno sprejme; tudi predlog, naj se osrednje društvo povabi, da naznani vse člane, ki neposredno plačujejo na osrednje društvo, pravilno pa spadajo v podružnično okrožje, podružničnemu odboru. Predlog gospoda Logarja, naj bi se podružnica začela pečati z razprodajo čebelarkega orodja, se z dodatnim predlogom g. predsednika, naj se g. Logar o tem natanko informira in pri prihodnji odborovi seji poroča, soglasno sprejme. Potem se je na predlog g. predsednika sklepalo o založbi čebelarskih razglednic. Ob tej priliki je g. Žnideršič predlagal, naj se založijo splošne čebelarske razglednice, in sicer s slikami vseh večjih uljnjakov, za kar naj se objavi na vse posestnike velikih čebelnjakov v slovenskih pokrajinah oklic v „Slov. Čebelarju“ z vabilom, naj vpošljejo slike svojih čebelnjakov naši podružnici. Sklenila se je soglasno nabava takih razglednic in sicer za sedaj 2000 komadov; založil jih bode iz posebne prijaznosti g. Anton Žnideršič. — Ker se ne oglasi nikdo k besedi, zaključi g. predsednik, vabeč vse navzoče še enkrat, da pristopi kolikor mogoče veliko novih članov, s čebelarskim pozdravom občni zbor. Pri nasledujoči odborovi seji je bil izvoljen tajnikom in blagajnikom g. Logar Anton, ter se je določil dan prihodnje odborove seje dne 10. majnika t. l. ob 2. uri popoldne.

Predsednik.

ŠTAJERSKE PODRUŽNICE.

Vabilo. Ker se dne 25. marca zaradi skrajno slabega vremena ni mogel vršiti čebelarski shod v Čadramljah, vabim vse gg. ude naše čebelarske podružnice, da gotovo pridejo dne 24. maja ob pol eni popoldne v šolo v Čadramljah, kjer se bo vršil shod po tistem sporedu, kakor je bil naznanjen za dan 25. marca. — V Tepanjah, dne 24. aprila 1908.

Rado Jurko, t. č. načelnik.

Podružnica za Gornjeradgonski okraj. Malo se je izvedelo še dosedaj o naši podružnici, dasi se nahajamo v za čebelorejo v jako ugodnem kraju. Zelena Ščavniška dolina z zelenimi rožnatimi travniki, bujni sadni in vinski griči ter lepo Mursko polje dajejo čebelcam ob ugodnem vremenu obilo dobre paše. Čebelarji se tukaj v približno 230 slučajih z 1150 panji. Od teh je okrog 95 čebelarjev s premakljivim satovjem, ostali čebelarji pa po starem s slamnatimi koši. Podružnico imamo tukaj že dalj časa, a pravomočno je potrdilo c. kr. namestništvo v Gradcu dne 23. februarja 1907 naša pravila, nakar je bil na občnem zboru dne 1. decembra 1907 izvoljen sledeči odbor: gosp. Anton Vogrinec; načelnikom, gosp. Alojzij Korošak, namestnikom, gosp. Nemeč Radoslav, tajnikom in blagajnikom, gg. Anton Šut in Alojzij Čagran, odbornikoma, gg. Klemenčič Matija in Kegl Anton, pregledovalcema računov. Udov ima podružnica letos 20, za pet več nego lansko leto. Gosp. J. Jurančič si je za našo podružnico stekel obilo zaslug, ter nam je tekom štirih let mnogokrat ponudil v naš prid, in to brezplačno, svojo požrtvovalnost kot potovalni učitelj. On zna na prav ljubek način predavati o pridni živalci čebelci in nehote se je tuintam kateri zaljubil v čebelarstvo in se ga oprijel; med temi

tudi pisec teh vrstic. Čebelna letina je bila lansko leto tukaj srednje ugodna. Pomladna paša izvrstna, samo nekoliko slabo medena, čeravno lepo cvetoča ajda je pokazila, da letina ni bila naravnost dobra. Zima je bila tukaj letos mila. Solnce je večkrat v januarju in februarju toplo sijalo ter tako motilo čebele v njih zimskem spanju, da so več použile. Vendar pa, omejim se tu na svoje štiri plemenjake, so imele še 15. marca pri pregledu še precej zaloge medu, mrtvecev malo. Poslabšalo pa je razmerje deževno vreme v aprilu, da sem moral močnemu plemenjaku, ki je imel že mnogo zalege, pridjati par satov medu. Bliža se pa sedaj pri nas čas, ko bode, kakor vse kaže, drevje krasno cvetelo, in se bode tudi čebelca zopet oživela! Čebelarji, osobito udje podružnice se vabijo zopet v krog ljubke čebelce, začetkom junija pa na čebelarški tečaj in obenem zanimiv čebelarški večer. Natančneje se pravočasno obvesti.

N e m e c, tajnik,

Oklic !

Vse slovenske posestnike velikih čebelnjakov vabimo najvljudneje, da nam n e m u d o m a pošljejo slike svojih čebelnjakov, ker namerava podpisana podružnica založiti splošne čebelarske razglednice.

Prosimo slike blagohotno takoj poslati na

Čebelarsko podružnico v Il. Bistrici (Notranjsko).

Z velespoštovanjem

Radovan Strnad, t. č. predsednik.

Listnica uredništva.

Zopet smo morali list povečati za 4 strani in vendar je še za prihodnjo številko moralo ostati več stvari, kar naj dotični gg. sotrudniki oprostite. Da pa ne bo list dražji, bosta ob času večjega čebelarskega dela dve številki po 4 strani manjši, ker takrat ne bodo imeli čebelarji časa ne pisati, ne brati. — Za poročila o rojih do 5. maja se priporočamo.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu.**

Močno stiskalnico — škarjevka — posebno močna, prodaja za primerno ceno Peter Pavlin, Ljubljana, Trnovo, Jeranove ulice.

70 kranjskih panjev čebel, močna ljudstva ima naprodaj Jože Podlogar v Srnjaku, pošta Velke Lašče, Rob.

Umetno satovje iz garantirano čistega voska 1 kg K 4:50, zaboječek s 3 1/2 kg franko za K 16 — prodaja Anton Žnidaršič, Ilirska Bistrica.

40 plemenjakov v kranjskih panjih ima na prodaj po primerni ceni Ivan Eržen v Cerkljah pri Kranju.

20 prav dobrih plemenjakov v kranjskih panjih prodaja po dogovoru Janez Strnad, Cesta p. Dobropolje.

Seme medene cvetlice „*Leonorus sibiricus*“ porcijon po 50 h s poštnino vred prodaja Matevž Fras v Negovi, pošta Ivanjce, via Radgona.

!! Naznanilo !!

Kdor hoče krmiti svoje čebele s povsem zanesljivim med-pitancem,
naj se obrne na

I. N. Babnik-a, Ljubljana ali Dravljje pri Št. Vidu nad Ljubljano.

— Pošilja se 5 kg za 7 K, v sodih in škafih po 1·20 K za kg. —

Garantirano zanesljiv

med - pitanee

5 kg 7 K.

Prodaja:

Iz garantirano čistega voska

umetno safovje

Prodaja: 1 kg 4 K 40 h.

FR. UNGER, Spodnja Šiška pri Ljubljani.

Semena rdeče detelje (inkarnat), esparsefe, facelije, ranjak
● ali uročnik (Tannen- oder Wundklee) ●

zelo medunosne cvetlice prodaja

J. KORDIN v Ljubljani.

Čebelariskim društvom in čebelarjem

priporočam

škatljice za razpošiljanje matic po pošti

kakor tudi

lipove remelce za satnike

po najnižji ceni.

Mizarstvo s stroji. **JAKOB ŽUMER** Gorje — Gorenjsko.

Udnina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravištvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojinu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarstvo društvo.“

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.